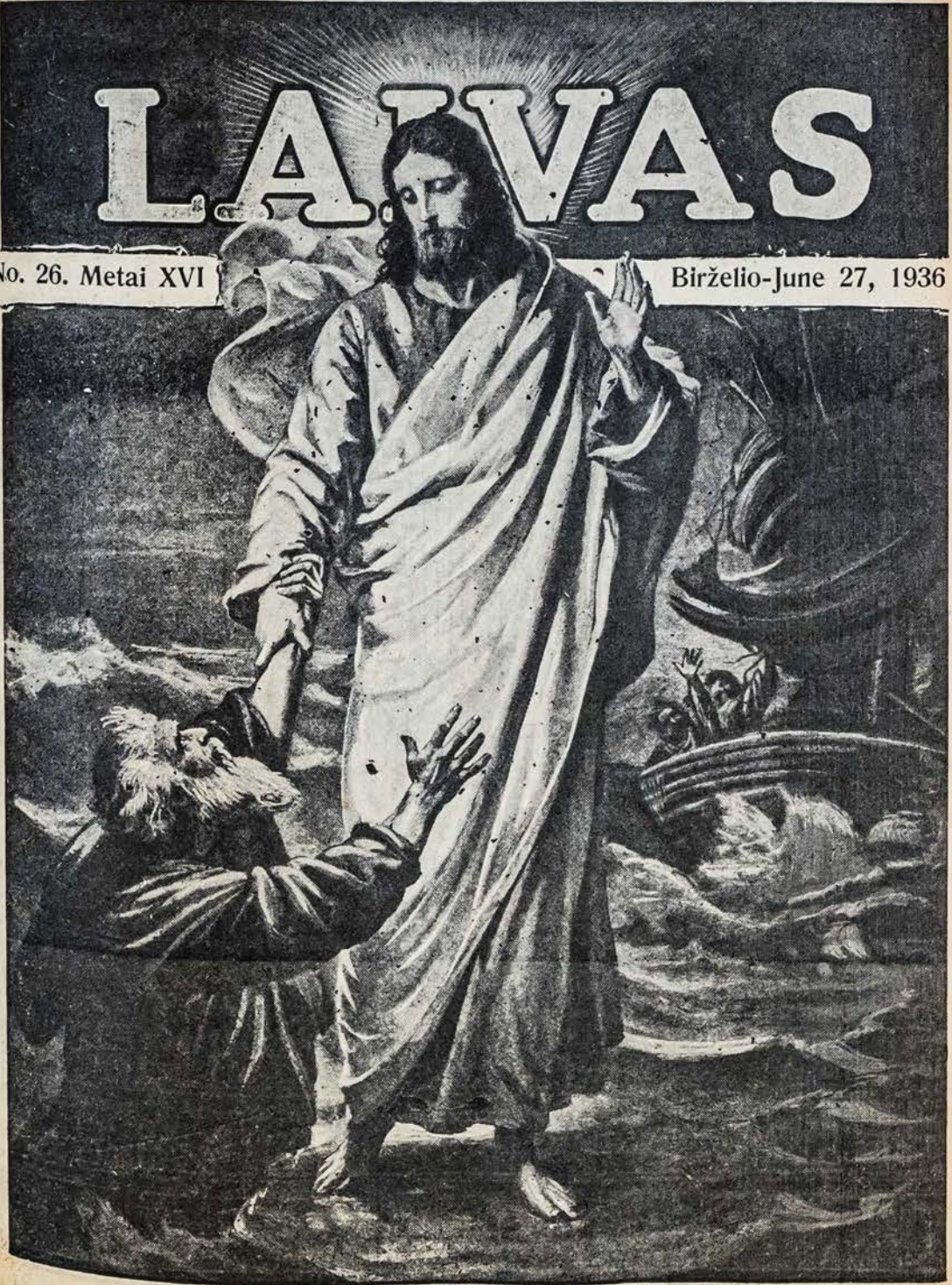


KRISTAUS KARALIAUS

LATVAS

No. 26. Metai XVI

Birželio-June 27, 1936



TĒVU MARIJONU REMEJU SAVAITRAŠTIS

o, Iliu
aristin
lietuvi

Geofilu
iminkas
ra Vati
atsim-
rūpinasi
lais pe-
atikam.
pasiseks
cvidnoit
sužinoit
ous kiēs
ēvui Pē
t progā
akeļos
ir Lie-
tulionis.

rentojas
ažnyēit.
ai sēd
x kelis
ženiēn.

Jūs ne-
imēte sa-
paaukot
savo gr-
si tyloje!
ievo tar-
čā mielā
paaukok
Marijona
dēl toli-

/ICES
ale, III.

aštj
S”

nal 779

ums \$3.00
ums \$2.00
meris 50

3c kr

IV SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

EVANGELIJA

Luko 5, 1—11.



A NUO METU, kada minios veržėsi prie Jėzaus Dievo žodžio klausyti, jis stovėjo prie Genezarėto ežero. Tenai jis pamatė prie ežero kranto du laivu; žvejai gi buvo išlipę ir plovė tinklus. Išengęs į vieną laivą, kurs buvo Simono, jis paprašė jį atsisistumti truputį nuo kranto; ir atsėdęs mokė minias iš laivo. Paliogęs gi kalbėti, jis tarė Simonui: Irkies toliau ir įleiskite savo tinklus žvejoti. Simonas atsiliepdamas jam tarė: Mokytojaun, vargome visą naktį ir nieko nesugavome; bet tavo žodžiu įleisiu tinklą. Ir tai padarę jie užgriebė didelę daugybę žuvų, jų gi tinklas ėmė plyšti. Tuomet jie pamojo draugams, buvusiems kitame laive, prisiartinti ir jiems padėti. Tie prisiartino ir pripildė abudu laivų, taip kad nemažko nepasinėrė. Tai matydamas Simonas Petras parpuolė prie Jėzaus kelių ir tarė: Atsitrauk nuo manęs, Viešpatie, nes aš esu žmogus nusidėjėlis. Nes jį ir visus buvusius su juo buvo apėmęs išgąstis dėlėi žvejonės, kurią buvo padarę; taip pat gi ir Zebediejaus sunus Jokuba ir Joną, kuriodu buvo Simono draugai. Tuomet Jėzus tarė Simonui: Nebijok, nuo šio laiko gaudysi jau žmones. Ir ištraukę laivus ant kranto, jie paliko visa ir sekė jį.

“Prakeiktas, kurs su Velniu Lošia!”

Vienas dailininkas nupiešė paveikslą, kuriame pavaizdavo du lošiku prie stalo. Vienas jų — gražus jaunikaĩtis, antras — baurus velnias, apsilvėkęs labai patraukiančiais drabužiais. Jų lošimo tikslas — jaunikaĩčio siela. Pasisekimo aiški persvara jau velnio pusėje. Bet už jaunikaĩčio pečių pasirodo angelas sargas ir ragina jį liautis su velniu lošus. Paveikslo antrašte: “Prakeiktas, kurs su velniu lošia!”

LEKCIJA

Rom. 8, 18—23.



BROLIAI, aš laikaus tos nuomonės, kad šio laiko kentėjimai negali lygintis su būsimąja garbe, kuri bus mumyse apreikšta. Nes sutvėrimas su išsiilgimu laukia Dievo vaikų garbės apreikimo. Sutvėrimas juk buvo pavergtas tuštybei ne savo valia, bet to, kurs jį pavergė su viltimi, kad ir pats sutvėrimas bus išliuosuotas iš sugedimo vergijos į Dievo vaikų garbės laivę. Mes juk žinome, kad visas sutvėrimas vaitoja ir kenčia skausmus iki šiolei. Ir ne tik tai jis, bet ir mes, kurie turime Dvasios pirmones, dūsaujame patys, laukdami Dievo įsūnystės, mūsų kūno atpirkimo.

Jėzaus Širdies Stebūklas Marsely

1730 metais Prancūzijoje Marselio mieste kilo maras. Visi turtingieji ir kilmingieji, kurie galėjo, paspruko iš miesto, kurį laukan uždarė, kad nesiplėstų liga. Vyskupas Belzuns buvo prašomas bėgti, bet geras ganytojas, guldas galvą už savo avis, nesitraukė ligai iš kelio. Maras grobstė kasdien tūkstančius gyvūnių. Lavonai tysojo neužkasti tarp mirstančių gatvėse. Vyskupas ir jo kunigai, nors du šimtai penkiasdešimt jau krito, visur ėjo, kur šaukė, su paskutiniu patarnavimu. Apie kokias bendras pamaldas nebuvo kada nė pagalvoti. Per keturis mėnesius tylėjo varpai ir giesmės. Pagaliau vyskupui dingtelėjo galvą dangiškas ikvėpimas: jis pasiryžo visą dieceziją ir Marselio miestą pašvęsti Jėzaus Širdžiai. Sugaudė varpai. Vyskupas basas su atgailos rūbais, visi kunigai ir žmonės išėjo su procesija į atvirą aikštę, kur buvo pastatytas altorius. Po Mišių vyskupas garsiai perskaitė atsiprašymo ir pasiaukojimo raštą Švč. Jėzaus Širdžiai. Nuo tos dienos maras sumažėjo ir netrukus visai liovės. Dėl to kasmet dėkingas Marselis atnaujina savo pasiaukojimą Švč. Jėzaus Širdžiai. (“P. P.”)

Jėzaus Širdies Troškimai

Kun. A. T. (Samata)

SIELŲ, SIELŲ! *Duokite Man sielų!*" Tai tokia reikšmė buvo to griaudaus ir skausmingo šauksmo: "*Aš trokštu!*" išėjusio iš kraujais aptekusio 'Pasaulio Išgelbėtojo, kai Jis kabojo ant kryžiaus. Tą patį pagavo Šv. Povilas, apaštalas; Šv. Pranciškus Ksaveras, misijonierius, Šv. Teresėlė iš Lisieux, ir daugelis kitų šventųjų sielų. Tas verksmingas šauksmas atsiskambėjo per XIX amžių. Ir šiandien, tas nenustojantis šauksmas eina iš Jėzaus Švenčiausios Širdies: "*Aš trokštu! Aš trokštu sielų namų židinyje! Duokite Man sielų! Duokite Man namų! Duokite Man šeimui!*" O apaštališkos sielos, apimtos Eucharistine meile, matydamos, kaip išganymo priešas ardo šeimų namus, maldauja: "*Jėzaus Švenčiausioji širdie, teįvyksta Tavo karalystė! Kad Tu viešpatautum žmonių širdyse ir namų židiniuose, šeimose ir pasaulio draugovėje!*"

"*Duokite Man namų!* Išklausykite Jėzaus Dievingosios Širdies troškimo. Išganytojas yra susigriaudinęs, kad pasaulionys Moterystę vadina tik pasaulio žmonių įstaiga. Juk jis mokė, kad Dievas yra Moterystės Kūrėjas, kad ji buvo įkurta Rojuje. Juk pirmosios jungtuvės įvyko Rojuje, nekaltiausioje žemės vietoje. Tada Adomas stovėjo savo vyriškumo visame skaištume, kaip jaunavedis; prie jo šalies buvo Ieva, visų gyvenančiųjų motina, jo sužadėtinė. Dievas buvo apeigų jungiantis kunigas, o angelai buvo liūdininkai šventajai ceremonijai. Tai buvo šeimos pradžia. Tai buvo pirmasis tėvas, tai buvo visų pirmoji motina.

Štai, kur prasidėjo Moterystės dievingoji įstaiga.

Kaip Kristus, Dangiškasis Sužiedotinis, davė Jo Sužiedotinei, Bažnyčiai, Savo tiesas, Savo meilę, Savo malonę, Savo nuopelnus, Savo Kūną ir Kraują Šventoje Komunijoje, iš kurios vienybės Dievo vaikų gyvenimas duodamas daugeliui, panašiu būdu taip pat krikščionis jaunavedis duoda savo priesaiką ir savo meilę savo sužadėtinei, ir su ja dalinasi visomis gėrybėmis. Ir iš krikščionio vyro ir iš krikščionės moters vienybės Bažnyčia

auga skaitlingesnė nariais, o Dangus apgyvendinamas šventaisiais, jei Moterystės priesaika sąžiningai ir ištikimai išlaikoma.

Duokite Man namų! Tai yra Jėzaus Švenčiausios Širdies troškimas skurdžinose mūsų laikuose. Šeima yra gyvenimo šaltinis, kūdikio pirmoji mokykla. Jei tautiškojo gyvenimo šaltinis yra užnuodintas, Tauta turi žūti. Taigi, šeima turi pirma būti gyvasis sostas Meilės Karaliui. Tada Dievas ateis į šeimos namus, lygiai, kaip bičiulingai Jis bendravo Rojuje su pirmais tėvais pirm jų nuopolio. Jei Viešpats Jėzus gyvena šeimų namuose, tai pasaulis iš naujo bus atnaujintas ir išgelbėtas. Viešpats Jėzus reikalauja pirmos vietos namuose, nes Jis yra Valdovas. Jis reikalauja garbingos vietos, nes Jis yra Karalius; ir Savo širdin ir Savo Meile, Jis trokšta šeimose viešpatauti.

Duokite Man namų! Šaukia Dievingasis Mokytojas. Ir Jis trokšta būti į juos kvietas, kaip šeimos Mokytojas, Bičiulis, Patarėjas, Valdovas. Jis žino viską. Jis gerai supranta visų šeimų reikalus. Tačiau, Jis laukia su pagalba, kol Juomi bus pasitikėta ir viskas Jam pasakyta. Jis laukia su stebūklų darymu, kol bus kvietas ir priimtas į namų židinį, kol Juomi turės pasitikėjimą ir Jam išpažins savo meilę. Kas dieną įvyksta stebūklai, atsakanti pasitikėjimui tu, kurie išmoko tarti: "*Pasilik su mumis, Viešpatie, pasilik! Mes esame išsiūlgę Tave laikyti su mumis!*" Viešpats Jėzus trokšta įžengti į šeimos namų židinį, kaip geriausias Bičiulis ir mums daryti daug gera. Jis įkvėps namiškius pagražinti savo židinį pavyzdžiu Šv. Šeimos iš Nazareto. Ir bematant, štai, tikrasis *Intronizacijos veiksmas* — Dievas su mumis! Evangelijos Jėzus dar kartą gyvena mūsų tarpe. Aišku, kaip diena, kad su Intronizacija į namus kartu ateina ir ypatinuosios Dievo esimo ir krikščioniškojo gyvenimo malonės, esančios pačios su Jėzumi ir per Jėzų, ir Paties Jėzaus akivaizdoje.

Duokite Man namų! Išgirskite jūsų Dievišjoko Išganytojo troškimą. Jį kvieskite į savo tarpą. Ir Jam užleiskite garbės pirmą-

jā vietā, kai Jis atēina. Kai turtingas ir garbingas svečias atsilanko, jī priimate su pagarba. Argi Viešpačiui Jēzui teiksīte mažā ir nuošaliā vietā? Argi Jis nēra šeimos Valdovas ir Karalius? O kadangi Jēzus Kristus yra šeimos Valdovas ir Karalius, dēl to Jam duokīte garbēs pirmajā vietā. Žmonēs mano, kad yra daug trukumų Išganytoją taip pagerbti. Jei esate tikrieji krikščionys, jūs užmiršīte apie žmonių įsvajuotą pasaulinę garbę. O Dieviškasis Išganytojas teviešpatauja jūsų viduje, kad bent tuomi atsilyginus ir atsīteisus už visus išniekinimus ir įžeidimus, padarytus Jo didingam majestotui.

Duokīte Man namų! Viešpats Jēzus žino, kad tiek daug Jis yra reikalingas šeimos šventovėje. Mūsų visa būtybē reikalauja Dievo. Dienos metu nēra nē vienos minutės, kad Jo nereikalautume. Atsiminkīte, kad jūs negyvenate Bažnyčioje ir ten nekenčiāte. *Jei jums reikalingas yra Dievas, kurį garbināte ir šlovinatē Bažnyčioje, jums yra reikalingas Dievas, i kurį galētumēte namuose melstis.* Mes vienī niekada nepajēgsīme įsteigti artimos vienybēs tarp Jēzaus Švenčiausios Širdies ir Švenč. Eucharistijos garbinimo, taip pat neįstengsīme artimos vienybēs tarp abiejų tabernakulų: Švenčiausiojo Sakramento ir namų židinio. Visi mūsų pasiryžimai turētų susiderinti, kaip šeimas padaryti tikrai *Eucharistinėmis, ir tai galima padaryti per (gyvąją ir tikrąją) Intronizaciją.* Tada Dieviškasis Išganytojas bus tikrasis mūsų Mokytojas ir Valdovas. Tokiu būdu Viešpats Jēzus yra mūsų Karalius, kai Jis padaro buveinę šeimoje; ir tada Jis parodo beribēs Savo Meilēs galybę. Tikrai tada įvykdīs Švenčiausios Savo Širdies pažadėjimus, kuriuos prižadėjo šeimoms, pas kurias Jo Švenč. Širdies Paveikslas bus viešai įstatytas ir gerbiamas.

Jēzaus Švenč. Širdį garbinantiems pažadėjimai, kuriuos Išganytojas prižadėjo, duoti Jo ištikimai tarnāitei Margarietai Marijai Alacoque yra šie:

1. Aš jiems duosiu visų reikalingų malonių jų luomui.

2. Aš suteiksiu ramybę jų šeimoms.

3. Aš juos paguosiu jų visuose nuliūdimuose ir nelaimēs.

4. Aš būsiu globėjas jiems gyvenant, o ypač jų mirimo valandoje.

5. Aš gausiai laiminsiu jų visus pasiryžimus.

6. Nusidėjėliai Mano Širdyje ras neišsemiamo gailėstingumo šaltinį.

7. Atšalusios sielos taps karštesnēs.

8. Uolios sielos i trumpą laiką pasieks tobulumo aukštą laipsnį.

9. *Aš laiminsiu tuos namus, kuriuose bus laikomas ir gerbiamas Mano Širdies paveikslas.*

10. Aš kunigams duosiu galybę sugriauđinti labiausiai užkietėjusias širdis.

11. Tie, kurie platins tą pamaldumą, ras Mano Širdyje įrašytus savo vardus, kurie niekada nebus iš Jos išbraukti.

12. Dēl neapimamo Mano Širdies gailėstingumo, prižadū, kad visi asmenys, kurie per devynis (9) mėnesius pirmuose penktadieniuose priims Šv. Komuniją, Aš jiems suteiksiu galutiniosios atgailos malonę; ir jie nemirs nemalonėje ir be Šv. Sakramentų, ir jų mirimo paskutinę valandą Mano Širdis jiems bus globėja.

Jei Intronizacija šeimose stebėtinai yra išsiplėtusi katalikiškuose kraštuose, tai Dievo Apvaizdos įrodymas, kad tuo labiau reikalinga taip daryti mūsų laikais. Jēzaus Švenčiausios Širdies garbinimas neprivaltėtų būti skiriamas vien tik Bažnyčioje, bet kiekvienos šeimos namuose turėtų būti garbinama Jēzaus Švenčiausioji Širdis, kad šeimos gyvenimas būtų sekmingai atnaujintas Kristuje ir katalikiškoje dvasioje.

Tikrumoje, tur būt nebuvo tokių, kaip dabar, kuriems būtų taip labai reikalinga Taikos Kunigaikščio ir Ramybės Karaliaus viešpatavimas. Jēzaus Švenč. Širdies Intronizacija atnaujins krikščioniškąją dvasią ir namų židinį padarys tikrąją šventovę. Be to, Jēzaus Širdies Intronizacija šeimos narius ves ir lydēs didesne meile ir pasiaukojančiu uolumu prie Jēzaus Gyvosios Širdies Švenčiausiam Sakramente, per kurį tikslingiau įvertinsīme Šv. Mišių auką ir kasdienę Šv. Komuniją. Jēzaus Dieviškiosios Širdies Intronizacijos dvasia tobulins šeimą, laimins namų židinį, gelbēs visuomenei ir taikins tautas. Taigi, melskīme Visagalio Dievo, kad Šventoji Dvasia uždegtų mūsų širdyse tą ugnį, kurią Jēzus Kristus, mūsų Viešpats ir Išganytojas, atėjo išlieti ant žemės, ir Jo Dieviškoji Širdis taip karštai

troško ją degančią regėti žmonių širdyse. Tokis maldingas uolumas bus galingas reiškinys prie Kristaus Karaliaus Karalystės skubesnio įvykinimo čia, žemėje. Ir teateina Jo Karalystė ir Viešpatavimas! Ir teviešpatauja Jo ramybė žmonėse, ir taika tautose!

Jėzaus Dievingoji širdis trokšta išganyti šeimas ir palaiminti tautas. Taigi, Jėzaus Švenčiausioji, kaip Meilės Karaliaus, širdis, tebūnie garbinama ir šlovinama viso pasaulio šeimų kiekvienuose namuose per visus amžių amžius!

O Jėzaus Švenčiausioji širdis telaimina jūsų gyvenimo visas dienas!

Rastos Apaštalų ir Kitų Šventųjų Relikvijos

Sittardas, Olandija. Neseniai atkeltas miestelin kunigas, tvarkydamas kleboniją, rado vieno namo viršutiniame aukšte tarp kitų archainių dalykų ir didelės vertės šventų relikvijų.

Kaip pasakoja istorija, čia ištisus šimtmečius buvo renkamos įvairios relikvijos ir dedamos šio miestelio sleptuvėse. Po Prancūzijos invazijos, 18 šimt. pabaigoje, jau nebuvo žinoma, kurioje vietoje yra tiek amžių rinktos ir saugotos šventųjų relikvijos. Buvo spėjama, kad jos bus išvogtos. Tiktaį šiomis dienomis ta didžioji paslaptis paaiškėjo.

Senienų tarpe rasta daugiau kaip 1,000 relikvijų. Jų tarpe net trijų apaštalų, būtent: Pilypo, Tomo ir Baltramiejaus. Be to, rasta šv. Eugenijaus, Placido, Agotos, Liucijos, ir dar 20 šventųjų kaulų. Visos relikvijos dailiai sukrautos plonyčių lentelių dėžėse. Ten pat rastos ir keturios didelės stiklinės bonkos, kuriose buvo įdėti šias relikvijas identifikuojantieji dokumentai. Tarp gausių lentelių ir kartono dėžių yra dvi geležinės. Prie jų užtikta skardinė ampulė. Kol kas dar nežinoma, kas šiose dėžėse yra. Jos bus atidarytos vyskupo akivaizdoje.

Visi aukščiau minėti radiniai turi didelę taip religinę, taip ir mokslinę vertę. Visas katalikų pasaulis susidomėjęs laukia tolimesnių žinių.

(“R.”)

GERA INTENCIJA

Vienas atsiskyrėlis užmigęs sapnavo Dievo teismą. Kiekvienas numirėlis atsinešdavęs po du ryšulėlius — viename gerus, antrame blogus darbus. Blogi ryšulėliai daugiausiai vis didesni nekaip geri. Ir daugumas žmonių dėl to išgirsdavo rūstų Teisėjo sprendimą. Atsiskyrėlis labai liūdo. Pagaliau atėjo viena moteriškė, kurios gerų darbų ryšulėlis buvo daug didesnis už kitą. Atsiskyrėlis džiaugėsi, manė, kad ta išgirs palankų sprendimą. Ir kaip jis nustebo! Padėjus abudu ryšulėlius ant svarstyklių, blogieji darbai nusvėrė geruosius. Angelas, kuris svėrė, pamatęs jo nustebiną pasišaukė ir išrišo po jo akių gerų darbų ryšulėlį. Tai buvo maži ryšuliukai, kiekvienas su užrašu: maldos, mąstymai, išpažintys, komunjijos, išmaldos, bažnyčios lankymai, pamokslų klausymai, apsimarinimai... Nustebinimas dar padidėjo. Jis negalėjo suprasti, kodėl tiek daug darbų ir taip mažai sveria. Angelas liepė tada jam ryšulėlius atiršti. Gi žiūri — visi ryšulėliai tušti. Atsiskyrėlis dar labiau nustebinamas pažvelgė į angelą, o šis tarė: Matau, jog stebiesi, kad to nežinai. Klausyk! Visi geri darbai, kurių perskaitei užrašus, buvo tušti darbai, atlikti iš puikybės, dėl žmonių akių ar kitokių tikslų. *Visa, kas nėra daroma iš Dievo meilės ir noro Dievui patikti, yra Jo akyse be vertės.* Ta moteris daug svajavo apie gerus darbus. Ji užmigo amžinai miegu su šia pataikaujančia svajone ir atbudus pasijuto be kokio nusipelnęto darbo!

(pagal Bonaventuros paraboles)

Didžiojo Mokslininko Pavyzdys

Neseniai mirė visame pasaulyje pagarsėjęs medicinos profesorius Dr. Barsony. Apie save senatvėj jis kartą pasakė: “Aš išvažinėjau visą Europą, buvau Afrikoj, bet aš neatsimenu savo gyvenime nė vieno sėkmadienio, kuriame būčiau neišklausęs šv. Mišių”. Argi tai nėra tikrai kataliko vyro vertas pareigų supratimas, ne vien afišavimasis. Todėl nė mes sėkmadienį nieko svarbesnio nepradėkime, neišklausę šv. Mišių, nors ir kažin kiek būtų visokių reikalėlių. (“Z”)

Džiuginantis Atsivertimas

Kun. Pr. J. Vaitukaitis

*Tam daug gelbėjo Arnoldienės pamaldumas
ir pasiaukojimas Švenčiausiajai
Jėzaus Širdžiai*

SILPNAI deganti mažame raudoname stikle amžinosios lempos žybčiojanti šviesa atsišvietė ant Jėzaus Švenčiausios Širdies mažos statulos, kuri gražiausiame salione stovėjo nupuošta žydinčiomis gėlėmis. Jauna našlė klupojo prieš tą statulą ir ašarose paskendusias akis kėlė į šventąjį paveikslą, kuriame reiškėsi Dieviškojo Mokytojo gailestingumas ir meilė.

“Jėzaus Švenčiausioji Širdie,” verkšleno ta našlė, “iš manęs Tu atėmei jį, kurį mylėjau daugiau negu savo gyvenimą. Tačiau, Tu žinai, kas yra geriausia, ir aš visiškai atsidavimu nusilenkiu Tavo šventajai valiai. Aš aukoju auką. Tau, sielų Dieviškasis Mokytoju, ir Tavęs maldauju, kad kitas sielas patrauktum į Savo Švenčiausiąją Širdį.”

Marijona Arnoldienė nuo pat kūdikystės išsimokino visa kuomi atsiduoti Jėzaus Švenčiausiajai Širdžiai. Vyrą palaidojo, iš kapinių, kai grįžo į savo namus, ir jos pirmasis veiksmas buvo *juos pašvęsti Jėzaus Švenčiausiajai Širdžiai* ir namų gražiausiame salione parengti mažą altorėlį, kad Švenč. Širdis būtų visos šeimos gyvenimo centras. Jos vyrui mirus, kad numalšinti skausmą, nungi jį, atsidavus ir pasiaukojus Jėzaus Švenčiausiajai Širdžiai, gavo naujos stiprybės, kad pakelti visus kryželius tikruoju krikščionišku atsidavimu ir pasiaukojimu.

Paklydusi avelė

Praėjus kelioms savaitėms, vieną sekmadienį grįždama į savo namus iš bažnyčios pamaldų, Marijona Arnoldienė jautė tvirtą traukimą atlankyti savo pusseserę Margarietą Braniene, kuri prieš tris dešimt metų susituokė su Jurgiu Braniu, buvusiu geru ir ištikimu kataliku. Tačiau, susidėjęs nepastovioms aplinkybėms ir susibendravus su įvairaus plauko bičiuliais, Jurgis Branys prarado tikėjimą ir atsidavė nenustojan-

čiam girtuokliavimui. Našlė Arnoldienė dažnai aukavo savo maldas ir davė aukas, kad iš Danguos ateitų pagalba ir, kad jis atsiverstų ir liautųsi girtuokliauti. Ir niekas negelbėjo, ir Jurgis dar karčiau nekęsdavo to visa, kas lietė tikėjimą ir krikščioniškas dorybes. Nors Branienė neteko vilties apie savo vyro atsivertimą, bet Arnoldienė vis dar tikėjosi jį atversti, ir dėl to ji neliovė melstis, pasitikėdama, kad ateis diena, kurią Jurgis Branys persimainys ir atsivers.

Taigi, Arnoldienė džiaugėsi, kad Jurgi surado namuose ir tą ypatingą rytmetį jis buvo blaivus ir jautėsi esąs gerame ūpe. Prasidėjo taikinga ir džiuginanti kalba. Ir Arnoldienė pradėjo pasakoti, kad nuo vieno misijonieriaus gavusi laišką, kurs jai rašo apie stebėtinąs malones, gaunamas per Jėzaus Švenčiausiąją Širdį ir per mūsų Viešpaties didelį gailestingumą nusidėjėliams. Visgi ji prisibijojo, kad būsianti atmeta, kad jis užsidsigs ir pradės piktai keikti ant visų tų užsimojimų, kuriais pirmiau bandyta jį atversti, o jis visada rūstaudavo ir iškoneveikdavo visas kilnias pastangas. Tačiau, Arnoldienės ir jos pusseserės dideliu nustebimui, Jurgis Branys netikėtai pradėjo džiuginančią kalbą:

“Nežinau, brangi Marijon, dėl ko, *bet aš niekada nesijaučiau esąs taip palicistas savo gyvenime, kaip dabar...* Kas nors šiomis dienomis mane verčia mesti piktinantį gyvenimą, kurį pragaištingai leidau, betgi vis dar neturėjau drąsos nusipurtyti nuo įsivyravusio manyje smerktino papročio. Vienaip ar kitaip insime tą apgailestautinę padėtį, aš nemanau, kad rastųsi pasalyje kunigas, kurs norėtų kalbėtis su tokiu nusidėjėliu, kaip aš esu — nebekalbant, kad norėtų klausyti mano išpažinties.”

Ir Jurgio skruostais nuriedėjo kelios ašaros, o atsiminus apie savo nevertumą artintis prie nuodėmklausyklos, jis drebėjo visas. “Na-gi, Jurgi, na-gi, taip jau nekalbėk,” jį ramino ir guodė Arnoldienė. “Juk kunigas niekada nėra taip laimingas, kaip ta-

da, kai paklydusią avelę sugražina į avidę. Jei pats sutinki, aš pasistengsiu su klebonu pasitarti, kada būtų patogiausias laikas išklausti tavo išpažinties. Aš tikiu, bent kuris iš parapijos kunigų galės tave išklausti.”

“Tai visa gerai, Marijon,” tarė Jurgis. “Tačiau, kunigai labai retai randa tokią juodą avi, kokia aš esu. Žiūrėk, aš net pamiršau, kaip reikia melstis... o mano nuodėmėms reiktų kataliogo...”

“Apie tai nesirūpink, Jurgi. Argi Viešpats Jėzus, mūsų Išganytojas, nesakė, kad Jis atėjo nusidėjėlių, o ne šventųjų, išganyti? Ir dėl nusidėjėlių Jis kentėjo ir mirė, ir pavelijo, kad Jo Širdis ietimi būtų perverta nuo Kryžiaus. Todėl, mes visi turime atsiduoti Jo dideliam gerumui ir gailestingumui, ir turime muštis į krūtinę su sutrinta širdimi ir tikra gailestimi.”

Ir nuo savęs nusegdama Jėzaus Švenčiausios Širdies medalikėlį, meldė, kad jis nešiotų jį, prižadėdama, kad su klebonu pasikalbės apie jo išpažinties išklausymo laiką.

Jis gi gerbtinai priėmė duotą medalikėlį, o veido išraiška rodė, kas dėjosi jo širdyje.

Gerojo Ganytojo prieglobstyje

Margarieta Branienė, besitriušdama virtuvėje, nežinojo visa, kas praėjo. Taigi, galima numanyti jos didelį nustebimą, kai keletą dienų vėliau vyras pasakė jai, kad *gra pasiryžęs eiti pamatyti kunigą ir tapti dvasiškai atsinaujinustu*. Tai išgirdusi jo žmona iš pradžių nedrįso tam įtikėti, bet jis parodė laišką ir prašė, kad perskaitytų. Jis buvo sekančio turinio:

“Gerbiamas Jurgi! Aš su klebonu kalbėjau apie tave ir jis sakė, kad būsiąs laimingas tave matyti dienos ar vakaro bent kurią valandą... Čia įdedu Gerojo Ganytojo paveikslėlį, kurs tau primintų apie Jėzaus Švenčiausios Širdies begalinį gailestingumą, ir aš tikiu, kad nekaltasis avinėlis mūsų Brangiausio Išganytojo prieglobstyje neužgo būsi tu pats... Jei norėtum manęs, aš mielai noru sutiksiu su tavim nueiti į bažnyčią...”

Tą viltinę ir paguodžiantį laišką Jurgiui rašė Marijona Arnoldienė, o Branienės širdis virpėjo iš džiaugsmo, kai realizavo,

kad jos vyro pasiryžimas buvo nuoširdus ir tikras.

Sekantį rytmetį, būtent, sekmadienį, Margarieta ir Jurgis Braniai kartu klupojo prie Viešpaties Stalo pirmą kartą į tris dešimt metų, o šalia jų, kuri dalinosi jų džiaugsmu ir laime, buvo Marijona Arnoldienė, kuri priimtą Šv. Komuniją aukavo Jėzaus Švenčiausiajai Širdžiai asmeniam padėkojimui už gailestingą meilę Jurgio atsivertime.

Dar vieną kartą Dieviškasis Išganytojas patikrino Savo prižadėjimą:

“*Nusidėjėliai Mano Širdyje ras neišsemiamo gailestingumo šaltinį.*”

O beribis Jėzaus Švenčiausios Širdies gerumas ir begalinė meilė! Jėzaus Švenčiausioji Širdis yra Meilės ir Gailestingumo šaltinis! Viešpaties Jėzaus gailestingoji meilė atleidžia kiekvieną nusikaltimą visiems, kurie daro tikrąją atgailą ir trokšta iš naujo gyventi su Tavim ir Tavyje, o Jėzaus Švenčiausioji Širdie!

Pranašystės Dovana

Priešpaskutinis ostgotų karalius Totilas išgirdo apie Šv. Benedikto stebūklus ir nutarė jį aplankyti (542 metais). Pirmą pasiuntė pas šventąjį savo kariuomenės vadą Riggo. Šis apsiliko karališkais drabužiais ir nuvyko pas Šv. Benediktą. Pamatęs Riggo karaliaus drabužiuose, Šv. Benediktas sušuko: “Nusivilk, sūnau, ne savo drabužius!” Riggo susigėdo ir atsiprašė šventąjį. Tada pas Šv. Benediktą nuvyko pats Totilas. Šv. Benediktas jam pasakė: “O karaliau! Kiek bloga tu esi padaręs; liaukis bent dabar bloga daryti, nes užsitrauksi sunkią bausmę. Tu paimsi Romą, perplauksi jūrą ir dar 9 metus viešpatausi. Po 10 metų tu mirsi ir turėsi stoti Dievo teisman.” Karalius tikrai pabūgo Šv. Benedikto pranašystės ir kurį laiką buvo daug žmoniškesnis. Šv. Benedikto pranašystė išsipildė. Totilas užėmė Romą, o, užkariaudamas Siciliją, Sardiniją ir Korsiką, plaukė per jūrą. Mirė Totilas 552 metais. — Šv. Benediktas nusakė ir savo mirties dieną ir 6 dienas prieš mirtį liepė padirbdinti jam karstą

(“K. P.”)

MARIJONŲ SEMINARIJOS KLIERIKŲ RAŠINĖLIAI

“Ateinu Pas Tave, Jėzau”

Sveikas, Jėzau — Dieve! Aš menkas, Tave garbinu švenčiausiam Sakramente esantį. O kad visi mes žmonės visuomet galėtume Tave garbinti kaip angelai.

O Tu mūsų Meile, kada mes Tave užtektinai suprasime, Tave mylėsime, Tave seksime! Augame metais, bręstame, įgyjame vis daugiau žemiškos išminties, jeigu galima ją taip pavadinti — o mažai rūpinamės amžinomis tiesomis — amžinąją išmintimi. Kodėl daugelis neangame Tavo meilėje — Tavo išmintyje. Rodos žemiški dalykai daugiau užima mūsų mintis negu tai kas amžina. O Jėzau, apšviesk mūsų protą — patrauk mūsų širdį, kad ieškotume tik tai kas amžina — kas Tavo.

Jėzau, žinau kad Tu daleidi man kryželius — tamsias valandėles — norėdamas, kad aš tapčiau vis į Tave panašesnis. O ačiū, Jėzau išganytojau!

Žinai, o mano Suramintojau, šiandien ateinu pas Tave su sunkia širdimi. Skauda ne galvą — bet mano jautrią širdį — kas lyg spaudžia — plyšta. Sunku jai plakti. Ateinu pas Tave suraminimo. Tu kvieti pas Save visus, kurie vargsta ir yra ap sunkinti nes Tu juos atgaivinsi. Visuomet kai pas Tave ateidavau su skausmais Tu mane suramindavai — širdis lengviau plakdavo. Visuomet pas Tave ateisiu su mano sidabro ašaromis — lengvomis (bet man atrodančiomis didelėmis naštomis). Tu čia kali, — lauki mūsų suraminti — paguosti — paraginti, nes Tu esi Suraminimo Šaltinis. Tu geriau žinai kas mum yra negu mes galime Tau pasisakyti — Tu mus pažįsti! Tu esi Užtarėjas. Jėzau, būk su manim mažu visuomet — o ypač tamsiose valandose — kada rodos taip sunku. Ačiū, Tau, o mano Saldžiausiasai Jėzau. Su Tavim lengva kentėti — kaip gera su Tavim gyventi — ir Tau vienam gyventi.

Trokštančio Malda.

“Būkite tat tobuli, kaip ir jūsų dangiškas Tėvas tobulas.” (Mato V, 48).

ŠVENTOJI RAUDONA ŠVIESA

Įėję į Katalikų Bažnyčią, tuoj pastebime prie altoriaus degančią raudoną šviesą, kuri, paprastai, laikoma ant liktoriaus arba nuo sienos koku nors būdu nuleidžiama. Ši šviesa, kaip mums beabėjo žinoma, dega dieną ir naktį. Ji mums nėra naujas dalykas; ją dažnai matome. Bet ar visi žinome, kokiu tikslu ji bažnyčioj neperstojamai deginama? Gali pasitaikyti, kad daugelis žmonių niekad šios šviesos nėra pastebėję. Kiti, dar maži būdami, katekizmo pamokose gal girdejo šios šventos raudonos šviesos reikšmę, bet laikui bėgant visą pamiršo.

Kadangi nemaža žmonių tikrai nežino šios šviesos svarbos, jie dažnai daro savo išvadą, taip, kad po kurio laiko atsiranda įvairių spėliojimų, pasakojimų. Daugumas sako, kad ši raudona šviesa mums vaizduoja Kristaus širdį, kuri dega neužgesančią meilę. Kaip ugnis paprastai vaizduojama raudona spalva, taip ši raudona šviesa vaizduoja tą meilės ugnį, kuri dieną naktį dega Jėzus širdyje. Kiti apie šios šviesos reikšmę kitaip spėja, tretai dar kitaip. Taip, kad daromi įvairūs spėliojimai, išvados, o tikrą šviesos tikslą ir svarbą nežino.

Per šią raudoną šviesą, kuri vadinama viginijos (budėjimo) lempute, tikintieji teikia Jėzui Kristui nuolatinę, amžiną garbę. Krikščionio siela trokšta nuolat būti sujungta su Kristumi, nuolat garbinti Dievą prie Jo kojų. Siela trokšta nuolat savo Viešpačiui išreikšti savo meilę ir dėkingumą. Tačiau visoki žemiški reikalai neleidžia jai nuolat būti su savo Viešpačiu. Tiktai aname gyvenime įstengs amžinai, visiškai atsiduoti ir susivienyti su savo Sutvėrėju, netrukdomai džiaugtis Jo meile, gerumu, tobulyste. Tat, kadangi tikintieji neįstengia ant šios žemės būti nuolatiniam susivienijime su Kristumi, jie prie altoriaus pastato šią raudoną šviesą, kuri tikinčiųjų vardu garbintų Dievą, tada kada patys tikintieji negali pribūti, —

Šv. Augustīnas mums parodo, kaip šioje raudonoje šviesoje galime išskaityti tris dieviškas dorybes. Šios lemputės skaitumas yra tai tikyba, kuri apšviečia mūsų protą; jos šiluma yra ta meilė, kuri pripildo mūsų širdį; jos krutanti ir blaškoma šviesa, kuri tai keliasi aukštyn, tai nusileidžia, tai svysterėja, tai pasidaro rami, yra viltis.

Beveik visos bažnyčios turi kryžių ant savo bokštų. Tačiau norėdamas sužinoti, kurios katalikiškos ir kurios ne, jeik į vidų ir pasižiūrėk, ar ten yra raudona šviesa prie altoriaus. Kur jos nėra, žinok, kad tai ne katalikų bažnyčia. Protestantai neturi raudonos šviesos todėl, kad pas save neturi Dievo Kūno ir Kraujo. Pas juos bažnyčioje liko tiktai sienos ir suolai.

Turėdami liuosėsio laiko, užėikime kartais į bažnyčią kada pavakaryje, ar ryte, kada tamsoka. Įsižiūrėkime kaip ši raudonoji lemputė meta savo šviesos spindulius ant tos vietos, kur pasislėpęs Dievas po duonos ir vyno pavidalais. Jeigu į visą tai įsigilinsime ir susimąstysime, patirsime neapsakomai gražų įspūdį. Tikrai jauste atjausime, jog štai Jėzus yra arti ir trokšta su tavim nuoširdžiai pasikalbėti.

Po sunkaus dienos darbo, arba kokiai nors sunkenybei mus suspaudus, nėra nieko geresnio ar saldesnio kaip eiti prie Švč. Sakramento ir ten Viešpačiui paaukoti mūsų vargus, skausmus, sunkumus. Jeigu daugiau katalikų laikytusi šio kilnaus įpročio, tada ne tik ta viena raudonoji šviesa nuolat garbintų Viešpatį, Švč. Sakramente esantį, bet tada tūkstančių milijonų tikinčiųjų širdžių šviesa jungtų savo meilės šviesą su Kristaus meilės ugnimi. *Ant. Kacevičius M.I.C.*

Kas Čia?

Mandžiūrijoje misijonierius, Tėvas Klarenas pastebėjo kad vienas kataliko berniuko plaukai buvo kitaip nukirpti negu kitų vaikų. Kunigas užklausė berniuko tėvą: "Gal tai kokią reikšmę turi?" Ne, ne Šen Fu (Dvasiškas Tėve). Atsimenatė paveikslą kurį jam davėte kai jį pakrikštinote?" Bet kur kunigas galės tai atsiminti nes jis tiek daug paveikslų išdalina. Tai tėvas džiaugdamas aiškindamas misijonieriui pa-

rodė Šv. Tomo Akviniečio paveiksluką ir sakė: Matote kaip Šv. Tomo plaukai nukirpti, tai aš ir mano sūnui taip nukirpau nes jo krikšto vardas yra Tomas." Štai, kodėl berniuko plaukai buvo kaip vienuolių tonsūra nukirpti. Misijonierius nusišypsojo — džiaugdamas kad berniukas vieną gražią dieną eis garsiojo Šv. Tomo pėdomis. *J. B.*

Pašto Ženklų Rinkimas

Per pereitus tris mėnesius, t. y. kovo, balandžio, ir gegužės mėnesius, gauta apie 120,000 pašto ženklų nuo 104 asmenų. Ši visai maža statistika daug ką pasako, rodydama kad darbas smarkiai varosi pirmyn. Tai dėka 'Laivo' skaitytojams, kurie nesigailėdami nei laiko nei darbo skuba mums į pagalbą. Todėl nuoširdžiai dėkojame kiekvienam asmeniui kuris nors kiek prisidėjo prie šios darbuotės per šį minėtą laikotarpį.

Didžiausią pundą ženklų šiame laike prišuntė šv. Kazimiero Akademija, būtent didelę dėžę, sverčią maždaug 15 svarų, kuriamė spėjame turėtų būti apie 36,000 pašto ženklų. Ponia Morta Svinkūnienė iš Blupitt, Ill. atsiuntė 14,000 p. ž., Elynytė Ivanauskaitė, septinto skyriaus mokinė iš Dievo Apvaizdos mokyklos, mums atsiuntė apie 8,000 p. ž. Tai tikrai darbšti darbininkė!

Nemaža buvo ir aukų misijonierių naudai. Po vieną dolerį aukavo sekantieji asmenys: — M. Kirtiklienė, Seltzer, Pa., A. Jesiūnienė, Chicago, Ill., O. Šukienė, New Britain, Conn., p-ia Švilpauskienė, Melrose Park, Ill., ir taip pat vienas asmuo iš Chicagos kuris neįdavė savo vardo. Po pusę dolerio aukavo: p-nia G. Ditchman, Cleveland, Ohio, O. Žičkienė, M. Granienė, abi iš Ozono Park, L. I., N. Y., A. Masilioniukė, D. Regalauškaitė, abi iš Worcester, Mass., (šios jau antrą kartą tokią auką atsiuntė: pamiršome pirmą kartą apie tai paminėti. Atsiprašome!). Po 25c. aukavo Katrytė Kiseliukė, Melrose Park, Ill., ir O. Petrauskaitė, Providence, R. I. Nuoširdžiai dėkojame visiems misijonierių rėmėjams!

Prašome visų bendradarbių kad ir toliau rinktų pašto ženklus kad padėjus misijonieriams. Reikia tačiau saugotis kad ženklus nesugadytumėte. Reikia taip atplėšti, arba

geriaus, apkarpyti popierą ant kurio ženklas yra užlipytas kad dar pasiliktų aplink ženklią apie ketvirta colio dalis popiero. Tuomi visas ženklas liekasi sveikas, ko ir pageidaujame, nes kitaip ženklai būna bevertės.

Visus pašto ženklus ir taip pat sveikinių korteles, medalikėlius, blizgučius ir kitus panašius dalykėlius siųskite šiuo antrašu.

MISSION CLUB
Marian Hills Seminary
Hinsdale, Illinois

SEMINARIJOS AIDAI

MARIJONŲ RĖMĖJŲ CHIC. APSKR. SUSIRINKIMAS

Birželio 14 d. Marijonų Rėmėjų Chicagos Apskričio susirinkimas įvyko Marijonų Ūkyje, Hinsdale, Ill. Diena pasitaikė labai giedri; žmonių beveik iš kiekvienos kolonijos suvažiavo. Susirinkimą atidarė pirm. Bacevičius, pakviesdamas seminarijos rektorių Kun. Kulikauską, M.I.C. atkalbėti maldą. Susirinkime dalyvavo taipgi Didžiai Gerb. Provincijolas Kun. J. Jakaitis, M.I.C. ir iš Rytinių Valstybių atvykę svečiai Kun. K. Urbonavičius ir Kun. P. Juškaitis.

Susirinkime matėsi labai didelis entuziazmas, tikras pasirizimas išsijuosusiai artimoj ateityj darbuotis Tėvų Marijonų labui, ypač kogreičiausia baigti dabar pradėtą seminarijos naują koplėčią. Susirinkime buvo nutarta įvesti Vakarinių Valstybių Lietuvių Dieną Marijos Kalneliuose, Hinsdale, Ill. Ši lietuviams minėtina diena įvyks liepos 5 d. Tai bus pirmoji Lietuvių šventė Vakarinėse Valstybėse. Tikimasi susilaukti tūkstantinės žmonių minios, kad iškilmingai šią Lietuvių šventę paminėjus.

Po susirinkimo dalyviai buvo gardžiai šeiminkų pavaišinti. Vakarienės metu kalbėjo Kun. Urbonavičius, Kun. Juškaitis ir Kun. Jakaitis. Susirinkusieji išsiskirstė gražių įspūdžių pilni.

SVEČIAI

Paskutinėmis dienomis iš Rytų atvykę svečiai Kun. K. Urbonavičius-Kmitas ir Kun. P. Juškaitis malonėjo aplankyti seminariją ir vėl pasimatyti su senais pažįstamais, susipažinti su kitais. Perdavė šir-

dingus linkėjimus iš Marianapolio, Bostoniečiams iš Bostono ir t. t. Gerb. sveikų lydėjo Provincijolas Kun. J. Jakaitis, M.I.C.

Pereitą savaitę seminarijos svarbiais reikalais lankėsi lietuvių konsulas Čikagoje p. Kalvaitis ir žymus Lietuvos skulptorius-mininkas p. Petras Rimša.

Neseniai seminarijoj lankėsi daugeliu seminaristų senas pažįstamas klierikas Juzas Varnaitis, kuris kurį laiką mokytojavo Marianapolyj. P-nas Varnaitis dabartiniu laiku mokosi Šv. Tomo seminarijoj, Denver, Colo. Grįždamas namo (Maspeth, N. I. atostogoms, p. Varnaitis trumpai apsisėjo Marijos Kalneliuose ir atnaujino savo senas pažintis. Mokslas, sako jis, jam gerai sekasi, ir tikimės, jog ir toliau seksis. P-nas Varnaitis prieš kelis metus buvo mokinęsis ir Friburgo universitete, Šveicarijoj.

PADEKA

Prieš kurį laiką Mergaičių Sodalicija iš Aušros Vartų parapijos, Chicago, Ill. malonėjo seminarijai prisiųsti tennis'o žaidimui tinklą. Mat senas seminaristų tinklas buvo bebaigiąs savo gyvenimo dienas, todėl Sodaliciečių dovana kaip tik parankiu laiku atvyko.

Sodaliciečiams nuoširdžiai dėkojame už atitinkamą dovana.

ATLAIDAI

Su pereitos savaitės pabaiga, baigėsi pereiti mokslo metai seminarijoj. Kaip anie mokslo metai buvo pradėti su malda, panašiai ir su malda užbaigti. Per kelias paskutines mokslo meto dienas seminarijoj buvo atlaikyta Keturiasdešimts valandų atlaidai, kurių metu studentai padėjo Dievui už visas malones, kurias Jis teikėsi per paskutinius mokslo metus ant visų mokslėvių išlieti.

A. J. M.

UŽUOJAUTA

Misijų kuopa nori pareikšti gilios užuojautos gerbiama poniai V. Doveikienei, jai netekus savo mylimo vyro per mirtį, ir gerbiamai Seseriai Kazimierietei M. Celitai ir slaugei J. Doveikaitei, netekusioms savo mylimojo tėvelio, Juozapato Doveikos.

Amžiną atilsį duok jo sielai, Viešpatie.

Misijų Kuopa.

TĖVŲ MARIJONŲ RĖMĖJŲ AUKOS:

Bacevičius J., Graham, Wash.	6.00	Girdžiauskienė O., Waterbury, Conn. ..	3.00
Bielsky A., Orange, Mass.	3.00	Kasalukas J., Long Beach, Cal.	3.00
Grudys J., Spring Valley, Ill.	3.00	Harmomonienė M., Springfield, Ill.	3.00
Kublienė M., Freeland, Pa.	3.00	Vaškevičienė O., Detroit, Mich.	3.00
Lapinskas J., Spring Valley, Ill.	3.00	Alaškevičienė O., Waterbury, Conn. ..	3.00
Gautis J. Chicago, Ill.	3.00	Rajumienė D., Waukegan, Ill.	3.00
Kavickienė, M. Melrose Park Ill.	3.00	Arlauskaitė J., Detroit, Mich.	3.00
Bagdinas, E. Melrose Park, Ill.	3.00	Baniūnienė S., Orange, Mass.	3.00
Martinaitienė, M. Chicago, Ill.	3.00	Žilmskienė M., Cleveland, Ohio	3.00
Sliterienė, O. Melrose Park, Ill.	3.00	Kerulis A., Worcester, Mass.	3.00
Belskus, J. So. Boston, Mass.	3.00	Micūnienė B., N. Britain, Conn.	3.00
Jesinskienė, A. Union City, Conn.	3.00	Butwill J., Naugatuck, Conn.	3.00
Taurozaz, P. Cicero, Ill.	3.00	Bulovas J., Chicago, Ill.	3.00
Bartašienė, O. Cicero, Ill.	3.00	Cetkus P., Cambridge, Mass.	3.00
Grinevičius, S. Harrison, N. J.	3.00	Planskas P., So. Boston, Mass.	3.00
Kulikauskas, V. Chicago, Ill.	3.00	Ungaraitis M., Brooklyn, N. Y.	3.00
Saulienė, P. Utica, N. Y.	3.00	Keriūtė M., Northampton, Mass.	3.00
Juškauskas, A. Brooklyn, N. Y.	3.00	Sakevičienė E., Baltimore, Md.	3.00
Skeivienė, L. Brockton, Mass.	3.00	Ragašienė O., Spring Valley, Ill.	3.00
Čižauskienė, P. Sheboygan, Wis.	3.00	Petrauskienė M., Ind. Harbor, Ind. ..	3.00
Labeskiene, E. Hartford, Conn.	3.00	Atkinienė P., Montello, Mass.	3.00
Jasaitis, K. Waterbury, Conn.	3.00	Valuckis P., Chicago, Ill.	3.00
Jankauskienė, E. So. Boston, Mass. ..	3.00	Bankevičius M., Chicago, Ill.	3.00
Zakarevičius, J. Spring Valley, Ill. ..	3.00	Plančiūnas A., Chicago, Ill.	3.00
Patiekienė, V. Hartford, Conn.	3.00	Degutis J., Hamtramick, Mich.	3.00
Nausėdienė, A. Kewanee, Ill.	3.00	Šlapikas A., Seattle, Wash.	3.00
Janušauskas, A. Cicero, Ill.	3.00	Valančienė M., W. Frankfort, Ill.	3.00
Strazdienė, S. So. Boston, Mass.	3.00	Tamošaitis S., Worcester, Mass.	3.00
Dzikas, R. New Britain, Conn.	3.00	Savickienė A., Elizabeth, N. J.	3.00
Prasevičienė O. Chicago, Ill.	3.00	Vaišvilas D., Chicago, Ill.	3.00
Ambrulevičius, J. Homestead, Pa.	3.00	Zdankus A., Chicago, Ill.	3.00
Stočkus, J. Windsor, Conn.	3.00	Žansytis K., Chicago, Ill.	3.00
Belūnas, P. Phila, Pa.	3.00	Grabauskienė O., Kenosha, Wisc.	3.00
Naudžiūnas, A. So. Boston, Mass.	3.00	Stone A., Farley, Mass.	3.00
Liola, P. Montello, Mass.	3.00	Pileckienė P., Montello, Mass.	3.00
Margelis, A. Grand Rapids, Mich.	3.00	Dusevičienė E., Worcester, Mass.	3.00
Jankauskienė, M. Phila. Pa.	3.00	Laužikaitė E., Phila., Pa.	2.00
Malinauskas, J. Cambridge, Mass.	3.00		
Verbila, E. Chicago, Ill.	3.00		
Savitė, E. Chicago, Ill.	3.00		
Milmontienė, B. Chicago, Heights,	3.00		
Petrauskienė, A. Chicago, Ill.	3.00		
Razimienė, R. Chicago, Ill.	3.00		
Galvidienė M., So Boston, Mass.	3.00		
Stankienė M., Kenosha, Wisc.	3.00		
Dragūnas M., So. Boston, Mass.	3.00		
Baranauskai J. ir B., Chicago, Ill. ..	3.00		
Žapnickas A., Lowell, Mass.	3.00		
Racionė M., Waterbury, Conn.	3.00		

*Visiems aukotojams nuoširdžiai dėkojame.
Tėvai Marijonai.*

KLAIDOS ATITAIŠYMAS

Praeitais savaitės "Laive" (25 numery) įvyko nelemta klaida. Iš Kenosha, Wisc. suteikta \$10.00 auka Marijonų sem. koplyčios kertinio akmenis pašventinimo iškilnėse, vardas buvo paduotas Kaz. Staugaitis, o turėjo būti. **Kaz. Stulgaitis.**

Dievo Kūno Šventės Įvedimas

Dievo Kūno šventę įvedė popiežius Urbonas IV. Belgijoje Liežo mieste gyveno viename vienuolyne šventa vienuolė, vardu Julianna. Dvasios pagavime teko jai kelis kart matyti saulę ir mėnulį su iškarpa. Nušėbūsi klausė Viešpaties, ką tai viskas reiškia. Gavę atsakymą, jog saulė yra tai paties Dievas, mėnulis reiškia Bažnyčią, iškarpa — Dievo Kūno šventės trūkumą. Julianna visa tai pranešė nuodėmklausiui, kurs po kiek laiko buvo išrinktas popiežiumi, vardu Urbonas IV. Urbonui vienuolės Juliannos čia minėtą nupasakojimą priminė naujas stebūklas. Italijos mieste Bolsena vienam kunigui per Mišias atėjo abejojimo pagunda, ar Švenč. Sakramente tikrai yra Jėzus Kristus. Ir štai iš konsekruotos Ostijos pradėjo tekėti kraujas taip gausiai, jog sukruvino visą korporalą, ant kurio gulėjo Ostija, ir tai matant visiems žmonėms bažnyčioje.

Sužinojęs apie tą stebūklą, Urbonas IV norėjo pats savo akimis tą stebūklą patikrinti, todėl įsakė iškilmingoje procesijoje tą korporalą atnešti į Orvietto miestą, kur jis tuomet buvo. Tai buvo kaip ir pirmoji Dievo Kūno procesija. Popiežius, kardinolų lydimas, pasitiko stebūklingą korporalą ir liepė padėti jį bažnyčioje. Nuo to laiko Urbonas IV ir pradėjo rimtai galvoti apie Dievo Kūno šventės įvedimą. Kadangi Didįjį Ketvirtadienį, Švenč. Sakramento įsteigimo dieną, reikia minėti Jėzaus Kristaus mirtį, tai Švenč. Sakramento įsteigimo minėjimas buvo nukeltas į ketvirtadienį po Švenčiausios Trejybės šventės. ("K. P.")

Šventųjų Globa

1916 metais Brazilijoje (Amerikoje) Amazonės miškuose paklydo viena mergaitė. Nelaimingieji tėvai visais būdais ieškojo dingusios, nes žinojo, kad miške galėjo ją žvėrys sudraskyti. Praėjo kelios dienos, o mergaitė negrįžo. Vargšei motinai atėjo mintis šauktis Šv. Pranciškaus Asyžiečio užtarymo. Ji padarė apžadus aplankyti per labai pavojingas vietas to šventojo bažnyčią, jeigu tik grįš brangioji dukrelė. Ir žiūrėkite! Po kelių dienų mergaitė šypsoda-

masi įėjo į tėvo namus. "Kaipgi tu, vaikeli, suradai kelią išeiti iš tų beribių miškų?" klausė džiaugdamasi motina. "Mama, paėmė į globą vienas pranciškonas. Atrodęs lig namų, pats kažkur dingo." Netrukus motina išpildė ir padarytus apžadus. Mergaitė neapsakomai nustėbo, kuomet ji aplankytoje bažnyčioje pamatė paveikslą šventosios Marijos su kūdikiu Jėzumi. Tėvas paties vyro, kurs ją išvedė iš miško. Tai buvo pats Šv. Pranciškus Asyžietis.

Prieš Kūno Gydyimą Siela Pagydoma

Vieni tėvai atnešė pas pal. Arso kleboną Šv. Joną Vianni suparaližuotą vaiką ir prašė jį palaiminti. Pal. klebonas pirma nesivėdė tėvus pas klausyklą ir išklaušė jį išpažinties. Vaiko tėvas buvo senas mūzikantas, kurs per naktis grieždavo šokantiems. Pal. klebonas reikalavo išsižadėti to amato. Ilgai svyravęs, tėvas dėl savo lėdikio sutiko nebeužsiimti tuo amatu ir palaimintojo akivaizdoje sudaužė savo smuiką. Tuo momentu vaikas pašoko nuo motinos kelių, linksmi šaukdamas: "Mama, aš sveikas!"

Kareivių Apaštalas

Tai atsitiko neseniai Prancūzijoje. Buro sekmadienio rytas... Kareivinėje tylu, nes visi kareiviai dar miega savo kambaruose. Štai vienas jų keliasi ir eina į artimą bažnyčią išklausti šv. Mišių. Jo draugai, pastebėję išeinantį, šaukia:

— Kur tu eini taip anksti?

Ji bažnyčią! — ramiai atsako šis.

Ji bažnyčią! Staiga miegamajame kyla triukšmas. Visi pabunda. Vieni šaiposi iš pamaldžiojo draugo, kiti jį kritikuoja, trečiai bara, kad trukdo ramiai miegoti. Bet anam kareiviui tas nesvarbu. Jis drąsiai atlieka savo pareigą. Dargi kreipiasi į savo draugus:

Jei kuris norite, eikim kartu.

Netrukus atsikėlė vienas, kitas... iš viso penki vyrai ir nuėjo kartu su savo šaunu draugu į bažnyčią. Štai, kaip apaštalaunama kareivinėse.

("Z.")

“O, Santo, Santo — esu sveika!”

Neseniai į Šv. Antano baziliką (bažnyčią) paduvoje buvo atvežta serganti Margarita Panceti. Gydytojai jai buvo pasakę, kad “nesą jokios pagalbos”. Paskutinė viltis — Šv. Antano pagalba. Tuo metu, kai kurgas prie Šventojo grabo baigė Nekruvių Auką (Mišias), bažnyčioje suskambėjo žiaurūs šauksmai — Margarita išsuko nuo vežimėlio, šaukdama: “O, Santo, Santo — esu sveika!” Po kelių minučių pasireikšioji, minios lydima, grįžo į namus, o jos tarnaitė stūmė tuščią vežimėlį, “nepagydomos ligos” liūdininką. Gydytojai, kurie kelerius metus gydė Margaritą, pasirašė protokolą, kad, pagal jų mokslo žinias, ligonė negalėjo būti natūraliu būdu pagydyta.

Pasenta, Bet Negyventa

Gėtė (Goethe) Vokiečių poetas visko gaudavo, ko tik jo širdis trokšdavo. Bet kartą jis draugams pasisakė: “Aš jau 75 metų amžiaus žmogus, bet dar nesu pragyvenęs nė 24 laimingų valandų.” — Mat, lig to laiko Gėtės netarnauta Dievui.

Studentų ir Profesionalių Seimas

SVARBUS PRANEŠIMAS

“Amerikos Lietuvių Katalikų Studentų ir Profesionalių Sąjungos” Centro Valdība šiomis dienomis praneša, kad STUDENTŲ IR PROFESIONALŲ SEIMAS įvyks š. m. Liepos (July) 7 ir 8 d. (antradienį ir trečiadienį), Marianapolis College, Thompson, Conn.

Seime dalyvaus atvykę į Ameriką garbinęji Lietuvos Pavasarininkai svečiai — DR. J. LEIMONAS IR ADV. LAUČKA, kurie taip pat laikys paskaitas Seimo dalyviams. Be to, bus nepaprastai įdomios Seimo sesijos ir programos.

VISI AMERIKOS LIETUVIAI KATALIKAI, — DVASIOS VADAI, PROFESIONALAI, VISUOMENĖS VADAI, SENELIAI, DRAUGAI, STUDENTAI (ES) ir t. t. VIENEI AMERIKOS LIETUVIŲ KOLONIJŲ

SE, KURIE YRA SUSIRŪPINĘ MŪSŲ TAUTOS ATEITIMI, YRA NUOŠIRDŽIAI KVICEĖIAMI DALYVAUTI ŠIAME NEPAPRASTAME IŠKILMINGAME LIETUVIŲ KATALIKŲ ŠVIESUOMENĖS SUVAŽIAVIME.

CENTRO VALDYBA.

PAŽINKITE ŠVENTO GYVENIMO LIETUVIŲ ARKIVYSKUPĄ

Parsitraukite ir skaitykite didelę knygą vardu:

“Arkivyskupas Jurgis Matulevičius”

Vis labiau ir labiau auga pasitikėjimas šiuo šventu vyru, mūsų mylimu tautiečiu. Nebetoli gal ir tie laikai, kada Dievas leis jį išvysti šventuoju paskelbtą.

Kiekvienam įdomu pažinti jo gyvenimą. Jį sužinosime iš neseniai išėjusios knygos, vardu “ARKIVYSKUPAS JURGIS MATULEVIČIUS”.

Knyga parašyta ne vieno žmogaus, bet daugelio Lietuvos profesorių, kunigų, mokytojų. Knyga yra didelė su stipriais kietais viršais, su persiuntimu kaina \$1.75.

“LAIVAS”

2334 So. Oakley Ave.

Chicago, Ill.

JAUNI VYRAI!

Ar Jus norėtumėte save paaukoti Dievui kaipo Broliukai Vienuoliai, tobulinant savo gyvenimą malda ir darbu vienuolyno ramybėje bei tyloje?

Jei moki kokį nors amatą, pašvesk jį Dievo tarnyboj! Jei nemoki jokio amato, mes Tamstą mielai išmokysim. Visą gerumą, kurs tavyje yra, paaukok geram tik lui ir tapk Broliuku Vienuoliu — Marijonu. Jei jauti savyje pašankimą tapti Broliuku, dėl tolimesnių informacijų kreipkis į

REV. FATHER MASTER OF NOVICES
Marian Hillis Seminary Hinsdale, Ill.

Piatinkite naudingiausią savaitraštį “Kristaus Karaliaus Laivas”

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. Canal 7790

T. Marijonų Rėmėjo mokesčiai ir “Laivas” metams \$3.00
Vien tik laikraščio “Laivo” prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Kreipiantis su paklausimais, reikia įdėti 3c krašos ženklą; atsakymui.

Katalikų Pasaulyje

VATIKANAS. — Šventasis Tėvas Popiežius Pijus XI suteikė audienciją Propagandos kolegijos auklėtiniams, kurie išvyko į savo gimtinius kraštus. Tarp auklėtinių buvo vienas iš Albanijos, septyni iš J. A. Valstybių, vienas iš Konstantinopolio, vienas iš Anglijos, du iš Airijos, dešimt iš Kinijos, septyni iš Annam, du iš Sijamo, keturi iš Japonijos, septyni iš Indijos, du iš P. Afrikos, vienas iš Naujosios Zelandijos ir trys iš Rumunijos.

Šie visi auklėtiniai yra kunigai ir Šventasis Tėvas jiems kalbėdamas vadino juos savo dvasiškais sūnumis. Suteikė jiems apaštališką laiminimą ir palinkėjo laimingai grįžti į savo kraštus ir tenai noliai dirbuotis tarp saviškių Dievo garbei ir Bažnyčios gerovei.

WASHINGTON. — Jo Eksc. arkiv. A. G. Cicognani, Apaštališkas Delegatas J. A. Valstybėms, išvažiavo į Vatikaną, kur jis turės audienciją su Šventuoju Tėvu. Po audiencijos Jo Ekscelencija trumpam laikui pasiliks atostogoms.

FOSTORIA, Ohio. — Neseniai kun. Ambrose A. Weber minėjo savo auksinį kunigystės jubiliejų. Išskilmėse dalyvauti atvyko 2 vyskupai, būtent, J. E. vysk. Karl J. Alter, Toledo, O. vyskupas ir J. E. vysk. James McFaddan, Cleveland, O. vyskupas pagalbininkas, 26 monsignorai, 225 kunigai, didelis skaičius seserų vienuolių ir daug kitų žmonių. Jubilias kun. Ambrose A. Weber savo kunigavimo jaunose dienose daug apaštalavimo darbo atliko dviračiu, kuriuomi nesuskaitytas myles išvažinėjo.

OCONOMOWOC, Wise. — Kun. Petras Juozapas Etzig, C.S.S.R., dogmatinės teologijos ir apologetikos profesorius Redemptoristų seminarijoje Lake La Belle, prigėrė vidurėžerį, kuomet valtėlis pasvyro į šoną ir apsivertė. Su juo buvo kiti du kunigai, kurie išsigelbėjo.



MEXICO CITY, (pėr pašė) — Mirus arkivyskupui Paskolini Diaz Barreto, Meksikos primui, vietos spauda plačiai ir gražiai aprašė velionies garbėgą gyvenimą ir kokią jis didelę įtaką turėjo gyvojo tikėjimo puikavimui tarp meksikiečių. Pėžymėjo, kad, nežiūrint per eilę metų vykėimų katalikų persekiojimų Meksikoje, ne vieta katalikybė nepalaužta, bet tuo keliu ji dar labiau užartuota ir sustiprinta žmonių širdyse. — Mirė Meksikos primas buvo tikras indijonas, neturtingų prasėiokų tėvė sėmas. Nežiūrint to, jis iškilo Bažnyčios aukštėn vietėn. Tas yra gražiausias demokratijos simbolis Katalikų Bažnyčioje.

“Mirė arkivyskupas Diaz,” rašo laikraštis Las Ultimas Noticias, “buvo visų gerbiamas už savo malontumą. Jis buvo persekiojimų auka. Priešais save jis visados turėjo tragiškus keblus dalykus ir visados jė išsisukdavo išteisinamuoju. Tikintieji jė giliai gerbė už jo doktrinų grynumą, už jė atvirą širdį, būdo stiprumą, nuosaikų pretavimą ir už asmenišką jo dorybes. Jo autoritetas tarp katalikų buvo tikrai didelis.

VATIKANAS. — Birž. 15 d. įvyko slapta konsistorija. Šventasis Tėvas Popiežius Pijus XI paskyrė du naujus kardinolus. Jė yra: buvė mons. Giovanni Mercati ir Eugenio Tisserant. Be to, Popiežius oficialiai paskelbė penkių vyskupų paskyrimą Amerikai: tris J. A. Valstybėms ir du Kanadai. apie ką seniau jau buvo paduota spandoje. Šie vyskupai yra: vysk. G. L. Leech — Harrisburgo, Pa., vyskupu; vysk. H. L. Lamb — Philadelphiajos kardinolui vyskupu pagalbininku; vysk. W. Adrian — Nashville vyskupu; vysk. F. Carol — Calgary, Alberta (Kanadoj) vyskupu; ir vyskupas P. Bray — St. John (Kanadoj) vyskupu.

CHICAGO, Ill. — Šventosios Šeimynės bažnyčioje, yra Švė. Pan. Marijos Nuolatėnės Pagelbos šventovė, kurioje septynisolė šviesos nuolatos žiba jau 65 metai. Ši šventovė įsteigta po didžiojo Chicagos miestė

gaisro, įvykusiojo 1871 m. Kai pasireiškė Chicagoj didysis gaisras, Šventosios Šeimynos parapijos klebonas kun. Damen, jėzuitas, laikė misijas Brooklyne, N. Y. Jam su telegrama pranešta, kad jo bažnyčiai ir parapijai yra neišvengtinai pavojus. Kunigas kome visą naktį bažnyčioje, Brooklyne, prieš altoriaus meldėsi, kad Dievas apsaugotų nuo gaisro bažnyčią, parapijos trobesius ir parapijiečius. Jis pasižadėjo bažnyčioje įsteigti šv. Pan. Marijos Nuolatinės Pagelbos šventovę, jei jo maldos bus priimtos. Kilęs smarkus vėjas pasuko ošiančio gaisro liepsnas kiton pusėn ir Šventosios Šeimynos bažnyčia išliko.

Grįžęs Chicagon kun. Damen įsteigė šventovę ir užžibino septynias žvakes, kurios iki šiais dienai dar tebedega.

VATIKANAS. — Šventasis Tėvas Popiežius Pijus XI sutiko, kad gydytojais specialistais patikrintų Jo sveikatos stovį. Gydytojais tai padarė ir rado, kad Popiežius yra sveikas ir stiprus fiziškai nežiūrint gilioms senatvės. Popiežiaus šiandieninis fizinis stovis pašalina visus kokius nors pavojus.

CHICAGO, Ill. — Žiniomis iš Vatikano, ten pradėta bažnytinė procedūra vienuolės Kabinos (Cabrini) beatifikavimo klausimu. Rytų kongregacija ėmėsi perkrauti jai pristatytus iš Amerikos dokumentus apie tos vienuolės didžiasias darybes, kas ypatingai reikalinga, kad įtraukus Bažnyčios palaimintųjų sąrašą.

Jo Eminencija Kardinolas Mundelein išskėlė šios vienuolės beatifikavimo klausimą. 1933 metais įvyko Chicagoje kanoniški išslansinėjimai apie vienuolės gyvenimą. Tuo keliu surinkti liūdymai, pareiškimai ir kiti reikalingi bažnytiniai dokumentai pasiųsti Vatikanan ir ten dabar vyksta tų dokumentų perkrautinėjimas.

Motina Pranciška Ksavera Kabinė yra šv. Jėzaus Širdies Misionierių Seserų kongregacijos įsteigėja. Gimus Italijoje 1850 metais ir mirus 1917 m. Chicagoje.

Dortmunde, Vokietijoje, dar šiais metais planoma pastatyti bažnyčią, kurios tik suvirtintosios vietos bus iš gelžbetonio; šiaip visa statoma iš stiklo. Vidaus įrengimas

bus labai puošnus. Iki šiol dar niekur pasaulyje nėra "stiklinės" bažnyčios.

LIETUVIAI KATALIKAI AMERIKOJE

HARTFORD, Conn. — Kun. Antanas Plikūnas, kuris buvo parvažiaavęs kelioms savaitėms pas saviškius Hartforde, jau grįžo į Beaufort, So. C., kur jį valdo 4 parapijas.

OMAHA, Nebr. — Neseniai pas mus atsilankė dr. Juozas Leimonas ir adv. Juozas Laučka. Jų kalbos ilgai pasiliks žmonių atmintyje. Dr. Leimonas tikrai sužavėjo visų klausytojų širdis ir uždegė jose didesnę Dievo, artimo ir brangios tėvynės meilę.

BROOKLYN, N. Y. — Šiomet sueina 25 metai, kaip susityvė Vargonininkų Sąjunga. Šios Sąjungos tikslas visiems yra aiškus. Bėgyje 25 metų Vargon. Sąjunga yra daug gražių darbų nuveikusi tautos ir Bažnyčios gerovei lietuvių iešivijoj. Šis jubiliejinis seimas šiais metais įvyks Brooklyne, N. Y. Šv. Jurgio par. Iškilmingas pamaldos bus 10 val. ryte viršminėtoji bažnyčioj. Posėdžiai bus laikomi parapijos salėj. Puikus koncertas, šokiai ir poseiminė vakarienė Klasčiaus salėse, Maspeth, N. Y. Tai viskas įvyks rugpiūčio 19 d. š. m. Bene bus vienintėlis seimas šiais metais Brooklyne, kuris žada būti labai iškilmingas savo parengimais.

MINERSVILLE, Pa. — Šios kolonijos lietuviai gali didžiūoti, kad daugumoje yra praktikuojančiais katalikais ir lietuviais. Prie Šv. Pranciškaus parapijos priklauso apie 500 šeimynų ir iš jų jau turime garbingų Dvasios Vadų ir profesionalų.

Štai iš Martusevičių šeimynos įšventintas kunigu Vitas Martusevičius, kuris atnašavo pirmas Šv. Mišias savo parapijos bažnyčioj 1932 metais rugpiūčio 21 dieną; iš p. Batučių šeimynos įšventintas kunigu A. Batutis ir atnašavo pirmas Šv. Mišias savo parapijos bažnyčioje rugpiūčio 19 d., 1934 m.; iš p. Degučių šeimynos įšventintas kunigu Andriejus J. Degutis ir pirmas Šv. Mišias atnašavo savo parapijos bažnyčioje gegužės 27 d., 1934 m. Taipgi tikimės, kad neužligo

bus išvestas kunigu ir jo brolis. Keli kiti mokinasi Seminarijoje ir kaikurie arti užbaigimo.

LIETUVOJE

PANEVĖŽYS. — Vyskupijai neseniai suėjo 10 metų įsikūrimo. Per 10 metų vyskupijoj priaugo 400,000 katalikų. Prisiauklėta 210 kunigų, Panevėžy įkurdinti Marijonai, Troškūnuose — Pranciškonai: atremontuotos 43 bažnyčios, 15 filijų pakelta parapijomis, pastatyta katedra ir 9 parapijinės bažnyčios, įsteigti 5 nauji bažnytkaimiai, įkurtos 4 altarijos, 2 koplytėlės padarytos filijomis. Kultūrinis vyskupijos lapas taip atrodo: Panevėžy vyskupija turi K. V. C. salę, knygyną, skaityklą, Bangos spaustuve. Išplatino K. V. C. 46 leidinius, kurių tiražas 819,000. Paskleista 14 vyskupo ganytojiškų raštų apie 100,000 egz. Katalikų laikraščiai viršija vadinamuosius neutraliuosius visu trečdaliu. Du kunigai ir du pasaulininkai važinėjo per parapijas ir didesnėse vietose daro susirinkimus, rengia kelių dienų kursus.

MARIJAMPOLĖ. — Arkivyskupo Pr. Karevičiaus 50 metų kunigavimo ir jo 75 metų amžiaus sukakties proga kino kronikos gamintojai buvo atvykę į Marijampolę ir čia vienuolyne garbų Jubiliatą nufilmavo.

NEVARĖNAI, (Telšių apskr.). — Nevarėnai yra užkampio miestelis, jis buvo garsus atsilikęs, bet energingo kleb. kun. T. Linauskas dėka, per trumpą laiką padaryta pažanga. Pamūrytas didelis, gražus šventorius, sutvarkyta ir atremontuoti visi parapijos statai.

Įkurta "Pavasario" kuopa, kuri energingai veikia, jau turi savo vėliavą. Paskutiniais mėnais tuoju laiku susirūpinta bažnytinių giedojimų — jau suorganizuotas choras iš 40 asmenų. Tikimasi į chorą įtraukti veik visą Nevarėnų parapijos jaunimą. Chorą vesti pakviestas vargonininkas iš Kauno Konservatorijos.

DĖL "MŪSŲ LAIKRAŠČIO" SULAIKYMO

Katalikų Veikimo Centras Kaune leidžia apolitinį savaitraštį "Mūsų Laikraštis". Štai, iš vyriausybės pusės susidarė kliūtys jį leisti. Tuo reikalu buvo parduotas pavyzdys ponui Eltos Direktoriui. Kodėl Lietuvoje net nepolitiniam, grynai katalikiškos akcijos organui, daromos kliūtys? Bene bus iškilęs konfliktas dėl priverstinių tautininkų politinių straipsnių. Vyriausybė verčia Eltos politinius straipsnius talpinti, nežinoma, kad jie bus religiniams principams priešingi. Tai daroma tautos vieningumo vardui. Spauda priversta "tautininkiškai" visuomenę auklėti. Skaitytojai visgi atskiria politinį nuo grūdų.

PIRMOJI VAKARINIŲ VALSTYBIŲ LIETUVIŲ DIENA

įvyks

Sekmadienį, Liepos-July 5, 1936

Marijos Kalneliuose, Hinsdale, Illinois

Tikimasi, kad ši Pirmoji Vakarinių Valstybių Lietuvių Diena bus viena iš metų įspūdingiausių dienų. Todėl ir Komitetas, kuris taip uoliai ruošiasi prie jos pasisekimo nuoširdžiai kviečia visus atsilankyti.

RENGIMO KOMITETAS